

ATUREM EL 155. DEFENSEM LES LLIBERTATS. EXIGIM UN PROCÉS CONSTITUENT POPULAR

E-mail: correo@enconstruccion.org

telf 619 948 947

L'anunci del govern espanyol d'intervenir l'autonomia catalana amb l'article 155 de la constitució, **és molt més greu del que sembla.**

Al contrari del que s'ha dit, no és una intervenció quirúrgica per a «retornar l'autogovern a Catalunya», sinó que és un **autèntic cop d'Estat involutiu contra les llibertats democràtiques**. Intervé tot el govern, no només unes conselleries. Atura l'activitat del Parlament, buidant-lo de tot contingut. Imposa un govern provisional gestionat essencialment per un partit netament minoritari a Catalunya, el PP que només va obtenir el 8,5 % dels vots a les autonòmiques passades, anuncia també la intervenció dels mitjans de comunicació públics que encara no controlava (podem estar d'acord que TV3 no és un model de pluralitat al 100%, però li dona cinquanta voltes a TVE i tota la caverna mediàtica estatal). Elimina tota autonomia econòmica en impedir el cobrament de certs impostos aquí, la clau de la caixa se la queda el govern del PP, i els i les treballadores no podem esperar res que no sigui un retrocés dels nostres drets i convenis, fins i tot el dret de vaga estarà limitat per moltes més qüestions, etc... El més greu de l'assumpte, és que **no resoldrà el problema polític**, veritable raó de fons de tot aquest desgavell, sinó que li fot un cop de peu a la pilota per tornar a trobar-nos-la sis mesos més tard, augmentada, amb els ànims més escalfats i amb molta més crispació.

En definitiva, és un **atac sense precedents** que forçosament ens ha d'indignar i mobilitzar a totes i tots.

Ja vam explicar en l'anterior full què ens hi juguem en aquest conflicte, la classe treballadora. Voldríem afegir que tota **l'escalada repressiva és observada** pels governs europeus com una oportunitat per a imposar una **degradació democràtica** que els serà molt útil **davant la nova onada de crisi** que se'ns ve a sobre. El BCE ja ha anunciat que ha de deixar de comprar deute espanyol, que ja no pot més, i el mateix li passa amb d'altres estats. **La crisi no ha passat, sinó que repuntarà amb força ben aviat**. La Reforma Laboral francesa, ultra agressiva, n'és un exemple i explica la posició de Macron fent costat a Rajoy.

Creiem que es fa imprescindible respondre la repressió, (article 155, empresonament d'activistes i líders polítics o socials... etc) amb mobilitzacions contundents que vagin clarament més enllà de tocar la gralla a una manifestació. Es fa necessària una vaga general contundent, que **demostrï la voluntat de resistir l'atac governamental i aturi les mesures regressives** que han vingut per quedar-se. Tanmateix, cal **apujar un graó** totes les manifestacions que es convoquin i sempre dintre del pacifisme, convocar a tallar vies de comunicació i transport, com a mínim.

Però anem a pams, perquè cal situar-nos una mica i fer també la crítica necessària a elements del procés que no han estat precisament hàbils o transparents en tot això. Hi ha **tres mancances fonamentals** del procés que el debiliten enormement a l'hora d'enfrontar-se al 155, a la dictadura que ve i amenaça amb arrasar qualsevol vestigi de democràcia.

La primera i més important és la **manca d'implicació en aquest procés d'àmplies capes socials**, principalment la majoria de la classe obrera i també com a parts de la mateixa, els i les treballadores immigrants.

Un procés d'emancipació nacional que tingui sentit social, només es pot dur a terme des d'una mobilització majoritària socialment disposada a lluitar a fons per aconseguir-la, convençuda que el nou statu quo serà clarament favorable als interessos de la majoria de la població. Però aquest treball previ de convenciment no s'ha fet. **Àmplies capes de la classe treballadora** que viu a Catalunya no són properes al sobiranisme i pensen que a la república catalana, **no els (ens) ofereix cap avantatge real**, més enllà de declaracions genèriques sense concreció. Sense aquest sector social és molt difícil assolir la independència o un canvi profund en l'encaix de Catalunya a l'estat espanyol. I per descomptat, sense aquest sector social, és impossible aconseguir una república que tingui una Constitució que ens defensi dels interessos dels capitalistes.

Aquesta anàlisi s'hauria d'haver fet abans de tot això, però no s'ha fet. I no s'ha fet perquè la direcció del procés fins al moment ha estat un sector provinent de la classe dominant catalana, el mateix sector social que ha obtingut els seus enormes beneficis de l'explotació dels treballadors i de la desigualtat social i al que

no li interessa la mobilització popular en defensa de reivindicacions socials.

Tenir això present significa que **cal posar sobre el paper tots els drets que les classes populars no tenim ara i que volem tenir a la nova república catalana**. És a dir, significa **obrir la discussió del procés constituent**. No és tanta la importància de la DUI, com la del procés constituent. Una elaboració pública, discutida democràticament, amb debats oberts i recollint aspectes bàsics de forma efectiva: treball, habitatge, sanitat, educació, salari social, drets per a totes les persones que visquin al país, etc... donaria l'oportunitat per **arribar a les capes socials o sectors que no es veuen reflectits en aquesta lluita** i que es resignen a rebre d'ella el mínim impacte possible. Si la nostra futura constitució **val la pena, és a dir, si té contingut social**, això ajudarà molt a activar la solidaritat i la lluita de les classes treballadores i populars d'arreu, espanyoles i europees, veritables destinatàries del nostre missatge, i no pas Merkel i companyia.

D'aquesta última frase es desprèn **una altra gran feblesa** d'aquest moviment. La manca d'una proposta que impliqui sectors de tot l'estat espanyol. S'ha utilitzat la independència com a ideal de separació sense explicar que **en la lluita de Catalunya, tot el poble espanyol es juga les seves drets democràtics**. que si el 155 triomfa, s'aplicarà per tot arreu, allà on el règim i el capital ho necessitin. Nosaltres estem convençuts que sense la lluita de tot el poble espanyol per enderrocar el règim del 78, la instauració d'una república democràtica i social a Catalunya serà pràcticament impossible. I no començar aquesta lluita no és només responsabilitat dels independentistes catalans sinó fonamentalment de l'esquerra de tot l'estat que s'ha negat a fer-ho.

Constitueix també una greu **debilitat haver adoptat el discurs de la independència exprés**, del «tenim pressa». Aquest discurs encaixa amb la il·lusió de la revolució dels somriures, amb la idea que la independència és un procés de «desconnexió», com si consistís en endollar-nos a un port USB o alguna cosa així.

La defensa de les nostres llibertats democràtiques, més la consecució de nous drets pel poble (el dret a decidir n'és un, com ho és la possibilitat de sotmetre a referèndum més qüestions que ens afecten: economia, corrupció... etc) requerirà més sacrificis dels que ens diuen des de dalt amb la metàfora de la desconnexió.

Fins ara, el processisme s'ha dedicat a buscar (en consonància amb els interessos d'els sector més afins a CDC o PDCAT que es diu ara) el suport o la complicitat de les elits europees. **És a dir, un moviment dirigit per una elit que busca accontentar altres elits**. El fracàs d'aquesta línia és evident. Ni hi ha mediació, ni se l'espera. **Els governs europeus han esdevingut possibles beneficiaris de la repressió que s'ha desfermat a Catalunya i de la que encara ha d'arribar**.

Des de la falsa il·lusió de la república independent fàcil i ràpida, han optat per fer manifestacions que han estat molt bé, però a hores d'ara es visualitzen ja com a clarament inútils davant la força bruta de l'estat i la seva negativa a buscar cap sortida política al conflicte. **La revolució dels somriures ha de passar a la de les cares serioses i empenyades, sempre dins la resistència pacífica no violenta. Cal expulsar les forces policials i militars que són la garantia pel govern del PP de que el seu cop d'estat tirarà endavant. Cal anar a la vaga general, de forma nítida i decidida, amb la voluntat d'aturar tot, transports, comunicacions, aeroports, ports, carreteres, ferrocarrils, AVE, fàbriques, magatzems...etc.**

Proposem des d'aquestes línies, l'obertura del procés constituent i la defensa de les llibertats democràtiques assolides fins ara, i anar treballant per ampliar la necessària base social per assolir-ho, omplint, COM NO POT SER D'UNA ALTRA MANERA, de contingut socialment avançat l'esborrany de constitució. Tanmateix, apostem per coordinar la lluita mitjançant els CDR dels barris, i els sindicats i associacions que comparteixen la necessitat de mobilitzar-nos. **Si fem les coses ben fetes, això no serà un procés d'independència, sinó un pas de gegant en l'alliberament social a tota Europa, estat espanyol inclòs.**